

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

ВЪРХОВЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ
НА СЪЮЗА ПО ВЪПРОСИТЕ
НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ И
ПОЛИТИКАТА НА СИГУРНОСТ

Брюксел, 27.4.2018
JOIN(2018) 11 final

2018/0122 (NLE)

Съвместно предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за сключване от името на Европейския съюз на Споразумението за стратегическо
партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една
страна, и Япония, от друга страна**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

На 29 ноември 2012 г. Съветът прие решение за упълномощаване на Европейската комисия и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да договорят рамково споразумение между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Япония, от друга страна. Преговорите започнаха през април 2013 г. и приключиха през април 2018 г.

Преговорите бяха водени в консултация с работна група „Азия и Тихоокеанския басейн“ (COASI), която бе определена за консултативен комитет. Европейският парламент бе редовно информиран по време на преговорите.

След приемането на [...] г. на решението на Съвета за подписване и за временно прилагане на Споразумението за стратегическо партньорство споразумението бе подписано на [...] г.

Върховният представител и Комисията считат, че целите, определени от Съвета в неговите указания за водене на преговори за споразумението, са били постигнати и че споразумението може да бъде представено за сключване. Настоящото съвместно предложение се отнася до правния инструмент за сключване на споразумението.

2. ЦЕЛ И СЪДЪРЖАНИЕ НА СПОРАЗУМЕНИЕТО

ЕС и Япония осъществяват дългогодишно широкообхватно политическо, икономическо и секторно сътрудничество, претърпяло развитие във времето. Въз основа на споделените основни ценности ЕС установи стратегическо партньорство с Япония през 2001 г.

Споразумението за стратегическо партньорство е първото досега двустранно рамково споразумение между ЕС и Япония. С него значително се укрепва цялостното партньорство чрез насърчаване на политическото и секторното сътрудничество и на съвместните действия по въпроси от общ интерес, включително във връзка с регионалните и глобалните предизвикателства. Споразумението ще осигури правна основа за подобряване на двустранното сътрудничество и на сътрудничеството в рамките на международни и регионални организации и форуми. То ще допринесе за утвърждаването на споделените ценности и принципи, и по-специално демокрацията, върховенството на закона, правата на човека и основните свободи.

Споразумението ще играе ролята на платформа за по-тясно сътрудничество и диалог в широк спектър от двустранни, регионални и многостранни въпроси. Споразумението укрепва политическото, икономическото и секторното сътрудничество в широк кръг от области на политиката, като изменението на климата, научните изследвания и иновациите, морското дело, образованието, културата, миграцията, борбата с тероризма и борбата с организираната престъпност и киберпрестъпността. То потвърждава ангажимента на страните за гарантиране на международния мир и сигурност чрез предотвратяване на разпространението на оръжия за масово унищожение и предприемане на мерки за справяне с незаконната търговия с малки оръжия и леко въоръжение.

Със споразумението се създава съвместен комитет, имащ за цел да координира цялостното партньорство, основаващо се на споразумението.

В споразумението се предвижда възможност за спиране на прилагането му в случай на нарушение на съществени елементи на споразумението, а именно клаузата относно правата на човека (член 2, параграф 1 от споразумението) и клаузата за неразпространение (член 5, параграф 1 от споразумението). Освен това страните по споразумението отчитат, че в такива случаи съответната страна може да предприеме други целесъобразни мерки извън рамката на споразумението в съответствие с международното право.

Споразумението за стратегическо партньорство и Споразумението за икономическо партньорство са част от един преговорен контекст и между тях има ясна правна връзка. Заедно те се очаква да донесат осезаеми ползи и възможности за гражданите на ЕС и Япония.

3. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЗА ПРЕДЛОЖЕНОТО РЕШЕНИЕ

3.1. Материалноправно основание

Съдът на Европейския съюз е постановил¹, че що се отнася до мярка, която преследва едновременно няколко цели или е съставена от множество неразривно свързани съставни части, без една от тях да е акцесорна по отношение на друга, и когато са приложими различни правни основания от Договора, такава мярка по изключение трябва да се основава на съответните различни правни основания, освен ако процедурите, предвидени за едното и за другото основание, са несъвместими.

Споразумението преследва цели и съдържа съставни части, отнасящи се до областите на i) сътрудничеството във връзка с общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) и ii) икономическото, финансово и техническо сътрудничество с трети държави. Тези аспекти на споразумението са неразривно свързани, без единият от тях да е акцесорен по отношение на другия.

Ето защо правното основание за предложеното решение следва да включва член 37 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и член 212 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

3.2. Процесуалноправно основание

В член 218, параграф 6 от ДФЕС се предвижда, че Съветът, по предложение на преговарящия, приема решение за сключване на споразумението.

В член 218, параграф 6, буква а) от ДФЕС се предвижда, че когато дадено споразумение създава институционална рамка чрез организиране на процедури за сътрудничество, Съветът приема решение за сключване на споразумението след одобрение на Европейския парламент.

¹ Решение по дело C-490/10, Парламент/Съвет, ECLI: EU: C: 2012: 525, т. 46.

Споразумението за стратегическо партньорство създава институционална рамка чрез организиране на процедури за сътрудничество, а именно съвместен комитет, имащ за цел да координира цялостното партньорство, основаващо се на споразумението.

В член 218, параграф 8, втора алинея от ДФЕС е предвидено, че Съветът действа с единодушие, когато споразумението се отнася до област, за която се изисква единодушие за приемане на акт на Съюза. ОВППС е област, за която се изисква единодушие за приемане на акт на Съюза.

3.3. Заключение

Поради това правното основание за предложеното решение следва да бъде член 37 от ДЕС и член 212 от ДФЕС, във връзка с член 218, параграф 5 от ДФЕС и член 218, параграф 8, втора алинея от ДФЕС. Не се изискват допълнителни разпоредби за правно основание².

4. НЕОБХОДИМОСТ ОТ ПРЕДЛОЖЕНОТО РЕШЕНИЕ

В член 216 от ДФЕС се предвижда, че Съюзът може да сключва споразумения с една или повече трети страни, когато Договорите го предвиждат или когато това е i) необходимо за постигането, в рамките на политиките на Съюза, на някоя от посочените в Договорите цели, ii) предвидено е в някой от правно обвързващите актове на Съюза или iii) може да засегне общи правила или да измени техния обхват.

В Договорите е предвидено сключването на споразумения като Споразумението за стратегическо партньорство, по-специално в член 37 от ДЕС и член 212 от ДФЕС. Освен това сключването на Споразумението за стратегическо партньорство е необходимо за постигането — в рамките на ОВППС и икономическото, финансово и техническо сътрудничество с трети страни — на посочени в Договорите цели. Те включват цели в следните области: правата на човека, неразпространението на оръжия за масово унищожение, борбата с тероризма, борбата с корупцията и организираната престъпност, миграцията, околната среда, енергетиката, изменението на климата, транспорта, заетостта и социалните въпроси, образованието и селското стопанство. Споразумението за стратегическо партньорство извежда партньорството и сътрудничеството на по-стратегическо равнище.

² Решение по дело C-377/12, Парламент/Съвет, ECLI: EU: C: 2014: 1903.

Съвместно предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

за сключване от името на Европейския съюз на Споразумението за стратегическо партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Япония, от друга страна

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 37 от него,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 212, параграф 1, във връзка с член 218, параграф 6, буква а) и член 218, параграф 8, втора алинея от него,

като взе предвид съвместното предложение на Европейската комисия и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с Решение [XXX] на Съвета от [...] г.³ Споразумението за стратегическо партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Япония, от друга страна („Споразумението“), беше подписано на [...] г. при условие на сключването му на по-късна дата.
- (2) Споразумението има за цел да засили сътрудничество и диалога в широк спектър от двустранни, регионални и многостранни въпроси.
- (3) Споразумението следва да бъде одобрено от името на Съюза.
- (4) Декларацията на Европейския съюз относно член 47, параграф 3 от Споразумението беше одобрена с Решение [xxx] на Съвета от [...] г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Споразумението за стратегическо партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Япония, от друга страна, се одобрява от името на Съюза.

2. Текстовете на Споразумението и на Декларацията на Европейския съюз относно член 47, параграф 3 от Споразумението, одобрена с Решение [XXX] на Съвета от [...] г., са приложени към настоящото решение.

³ Решение (ЕС) 2018/... на Съвета от ... г. за подписване от името на Европейския съюз и за временно прилагане на Споразумението за стратегическо партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Япония, от друга страна (ОВ L [...], [...], стр. [...]).

Член 2

Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност съпредседателства съвместния комитет, предвиден в член 42 от Споразумението.

Член 3

Председателят на Съвета посочва лицето, упълномощено да извърши размяната на предвидения в член 47, параграф 1 от Споразумението инструмент, с който се потвърждава приключването на одобрението и ратификацията от страната на Съюза, за да се изрази съгласието за обвързване със Споразумението.

Член 4

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му⁴.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател

⁴

Датата на влизане в сила на споразумението ще бъде публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* от Генералния секретариат на Съвета.